

[Lone Nielsen.]

eventuel fremtidig import af sprit, og jeg vil gerne spørge ministeren, hvordan hele importsprogsområdet tænkes løst. Vi vil naturligvis behandle dette problem i erhvervsudvalget, men hvis ministeren allerede nu kan redegøre for sine tanker herom, vil grundlaget for erhvervsudvalgets arbejde med lovforslaget være så meget større.

Da spritfabrikkernes produktionstilladelse udløber ved udgangen af 1972, er vi i socialdemokratiet klar over vigtigheden af en hurtig behandling af lovforslaget, og på den socialdemokratiske gruppes vegne skal jeg derfor tilsige ministeren støtte til lovforslagets hurtige gennemførelse.

Knud Thomsen: Det er jo et af de meget korte lovforslag, der her er fremsat, men på den anden side siger det en hel del. Jeg kan på forhånd sige på det konservative folkepartis vegne, at vi står overmåde velvilligt over for lovforslaget og kan give det vor tilslutning.

Jeg synes, man ved denne lejlighed, som dog markerer et punktum i en udvikling, en epoke i spritfabrikkernes liv og trivsel, skal sige tak til ministeren, fordi han har erkendt, at de faktiske forhold har gjort koncessionsordningens fortsættelse overflødig — den var måske også blevet overflødig, selv om vi ikke var kommet ind i EF; nu synes jeg, forholdene ganske naturligt medfører koncessionens ophævelse — og jeg synes også, man ved denne lejlighed kan give en lille cadeau til De Danske Spritfabrikker, som nu kan give slip på det beskyttelseselement, der oprindeligt lå i koncessionsordningen. Det er jo meget ofte sådan, at koncessionsordninger kan gøre virksomhederne noget mindre levende, noget mindre smidige, men det, vi har set her, er jo, at fabrikkerne faktisk har kunnet opretholde deres aktivitet, deres plads i erhvervslivet i almindelighed, ved simpelt hen at gå over i andre arter af produktion, som lå uden for det egentlige, koncessionerede område. På lang sigt kunne de i koncessionen indeholdte betingelser føles som et bånd. Det kan man nu frigøre sig for, idet man har drevet en meget stor virksomhed frem, således at det gamle forhold mellem leverandører og fabrikker stort set har kunnet opretholdes.

Man kan beklage, at det vil være nødven-

digt at nedlægge den for ikke så mange år siden påbegyndte produktion af teknisk sprit på ætylenbasis, men jeg er ganske indforstået med, at udviklingen er løbet fra den mindre virksomhed, der ligger derude, og at det ikke går ud over landets forsyning.

Jeg synes, begge parter kan fortjene en ros for, at det er gået, som det er gået. Vi kan alle være tilfredse med det, der her er foreslået.

Nyboe Andersen: Vi må erkende, at de oprindelige motiver bag ved denne lovgivning ikke længere gør sig gældende, og selv om ordningen i og for sig kunne bevares efter Romtraktatens regler om statsmonopoler, er alle parter interesseret i, at vi får frihed, også sådan at spritfabrikkerne bedst muligt kan tilpasse sig nye produktionsmuligheder og konkurrenceforhold i Europa.

Jeg går ud fra, at vi under udvalgsbehandlingen får en oversigt over det økonomiske mellemværende, der må være mellem De Danske Spritfabrikker og staten.

Vi ved jo, at der forberedes en markedsordning i Fællesskaberne for alkohol fremstillet af landbrugsråstoffer. Hvis handelsministeren har bemærkninger at gøre om, hvordan forhandlingerne om den markedsordning er skredet frem, enten nu eller i udvalget, så hører jeg det gerne.

Jeg skal i øvrigt blot slutte med at sige, at venstre kan give lovforslaget sin tilslutning. Jeg konstaterer med tilfredshed, at her er altså et område, hvor vor tilslutning til EF bliver anledning til, at vi gennemfører en mere liberal ordning end den, vi hidtil har haft.

Nordqvist: Det kan da godt være, vi skal rette en tak til spritfabrikkerne, nu de ikke længere beholder koncessionen. De har i hvert fald skaffet en masse kasse hjem til den altid betrængte finansminister, og det har de oven i købet kunne gøre, samtidig med at man holdt skindet på næsen. Man har med en vis værdighed forsøgt at holde drikfældigheden nede.

Nu vi takker spritfabrikkerne, må det være rimeligt også ved samme lejlighed at mindes vor gamle, brave ven Larsen-Ledet, der på sin måde forsøgte at holde ædrueligheden i hævd. Hans indstilling skyldtes måske hans første og eneste møde med spiritus, idet